

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: P. P.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v **řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.7.2014, č.j. 2663/DS/2014, JID 109020/2014/KUUK/Nech**,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3.000,- Kč. Částka 3.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31.7.2014, č.j. 2663/DS/2014, JID 109020/2014/KUUK/Nech, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce jako zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností – oddělení přestupků (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24.3.2014, č.j. MgMT-SČ 136244/PŘ/5447/2013/Rych, čj. dok. MgMT/031812/2014, byl žalobce shledán vinným tím, že dne 8.11.2013 v 15.29 hod. v Dubí, ul. Dubská, jako řidič vozidla Nissan, rz: „X“, jel nedovolenou rychlostí v obci, kde je zákonem povolená nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, přičemž mu byla Městskou policií Dubí naměřena rychlost 90 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 87 km/h, tedy porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3500,- Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád soudní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu **podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení** nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 3 tohoto ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. V odporu proti příkazu o uložení pokuty za přestupek ze dne 17.1.2014, který byl podán zástupcem žalobce P. K. dne 28.1.2014 je uvedeno, že zástupce žalobce žádá správní orgán, jakož i odvolací správní orgán o doručování písemností na e-mailovou adresu „X“, která je uzpůsobena pro příjem podání v souladu se správním řádem a zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Správní orgán se pokusil doručit předvolání k ústnímu jednání na adresu „X“. Vzhledem k tomu, že z této e-mailové adresy nepřišlo potvrzení o převzetí písemnosti, doručoval následně na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce „X“, kam se však nedařilo doručit a dále doručoval přímo žalobci, který poštovní zásilky přebíral. Po podání odvolání však bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně se pokoušel doručit na nesprávnou doručovací adresu bez diakritiky, a proto dne 27.6.2014 opakoval pokus o doručení na e-mailovou adresu „X“, opět však nedošlo k potvrzení přijetí zprávy, a proto bylo rozhodnutí ve věci ze dne 24.3.2014, opětovně zasláno poštou tentokrát na adresu „X“. Žalovaný se své žalobou napadené rozhodnutí ze dne 31.7.2014 nejprve pokusil dne 5.8.2014 doručit zástupci žalobce na e-mailovou adresu „X“. Vzhledem k tomu, že nedošlo k potvrzení přijetí zprávy, zaslal své rozhodnutí poštou zástupci žalobce na adresu „X“, kde po uplynutí úložní doby byla zásilka vhozena do schránky, dále současně na adresu zástupce žalobce „X“, přičemž zásilka se vrátila jako nedoručitelná a dále i žalobci, jenž rozhodnutí převzal dne 8.8.2014. Ve spise se nachází protokol o nahlédnutí do spisu ze dne 14.11.2014, z něhož vyplývá, že nový zástupce žalobce pořídil kopie spisového materiálu, a tedy byl s obsahem správního spisu seznámen.

Podle ustanovení § 19 odst. 8 věta druhá a třetí správního řádu v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Nejvyšší správní soud ze dne 19. 6. 2015, 2 As 202/2014, www.nssoud.cz, konstatoval následující: „Ani námitky stran doručování ve správním řízení nejsou důvodné. Podle stěžovatele žalovaný a ani správní orgán I. stupně nedoručovali písemnosti podle žádosti zmocněnkyně stěžovatele na její elektronickou adresu (X), ač o to zmocněnkyně výslovně požádala. (...) Jak ale vyplývá ze správního spisu, správní orgán I. stupně, jako obvykle v jiných případech, doručoval nejprve na zmíněnou emailovou adresu elektronicky zmocněnkyni (jednalo se o rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 12. 2013). Ta však

nepotvrdila převzetí této písemnosti. Proto následně správní orgány správně doručovaly další písemnosti na adresu zmocněnkyně stěžovatele, tj. tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (19 odst. 8 správního řádu). Takto byla doručena i výzva k odstranění vad odvolání stěžovatele, která byla zmocněnkyni stěžovatele vhozena do schránky dne 21. 1. 2014, takže je evidentní, že se s ní mohla seznámit a příčinným způsobem na ni reagovat.“

Ze shora uvedené rekapitulace správního spisu je patrné, že dne 27.6.2014 došlo ze strany správního orgánu I. stupně k pokusu o doručení jeho rozhodnutí na správnou elektronickou adresu zástupce žalobce, toto doručení však bylo neúspěšné a následně žalovaný tak mohl přikročit k doručování svého žalobou napadeného rozhodnutí pouze poštou. Pokus žalovaného o doručení na (chybnou) elektronickou adresu (e-mail) zástupce žalobce tak v tomto případě jde nad rámec zákona a nemá význam pro danou věc. Poštovní zásilka se žalobou napadeným rozhodnutím adresovaná na adresu trvalého pobytu zástupce žalobce byla připravena k vyzvednutí dne 7.8.2014. Podle § 24 odst. 1 správního řádu, uplynutím 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena se zásilka považuje za doručenou. Tímto dnem je **18.8.2014** a od něj je třeba odvíjet dvouměsíční lhůtu k podání žaloby, která skončila dne 20.10.2014. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána až dne **17.11.2014**, byla podána zjevně po uplynutí zákonné lhůty. Pokud žalovaný tvrdí, že doručoval na další doručovací adresu zástupce žalobce („X“), pak soud konstatuje, že z předloženého správního spisu není patrné, že by tato adresa byla zástupcem žalobce určena jako doručovací a nebral doručení na tuto adresu v potaz.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s.ř.s. nezbylo soudu nic jiného, než vyslovit, že předmětná žaloba byla ze strany žalobce podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. ve výroku usnesení ad I. tuto žalobu pro opožděnost odmítl.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,- Kč, který bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 8. února 2016

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová